

памятникъ на побѣдоносната войска, която пазн до послѣдния частъ заробена-та земя, додѣ неприятели-тѣ си не исплатиха дълга. Съ радостъ са върнаха нѣмски-тѣ войски въ отечество-то си: на 1 Августа прибраха са отъ Нанси, на 2 оставиха крѣпостъ-та Белфортъ, най-сетнѣ стана и послѣдно-то излизанне на нѣмски-тѣ войски отъ Вердунъ: тука са напиваха страшни напивци за царъ Вилхелма. На никого отъ войници-тѣ не са виждаше да е мъчно това оттегляване за отечество-то си: тѣ са мъчиха твърдѣ много въ продължение на двѣ години, то не ще имъ остане жялъ пакъ да са върнатъ.

Не само у Австрия имаше криза — крахъ —, но и въ Берлинъ не личуваше никакъ. Слѣдетвня-та бѣха отъ Виенска-та борба, кой-то подиръ малко са пресади и на близосѣди-тѣ си. Много Берлинци сиромаси този крахъ, та голѣми-тѣ господари го почюветвуваха твърдѣ кжсно и са покаяха. Единъ денъ отива единъ падишалъ Берлинецъ при сжловинце-то дѣто му са разгѣждали хѣгани-тѣ и тамошни Кураторъ го помолилъ съ една цигара: „Благодари много, азъ не пушя.“ „Азъ знам по-отирѣди да пушяте,“ повтори Кураторъ-тъ — „Да, но сега настанаха лоши времена, и азъ са оставихъ вече отъ него.“ „Хм, каза другия, лошава економия е това; по-добрѣ бѣше на време-то да си ненавикнувалъ на шекулации-тѣ, а тютюня да си пушилъ, тогава навѣрно много по-добрѣ щеше да искарашъ на глава.“

Послѣ този борсенски крахъ са подкачи продължителна-та война между

царя и папа-та,

кой-то не само са прострѣ по Германия, но се почюветвова по цѣлия образованъ свѣтъ. Питане-то бѣше: Кой трѣбва да бжде господаръ въ царство-то, Държава-та ли или Черкова-та Царя или Папа-та? Въ срѣдни-тѣ вѣкове бѣше тжй: „Папа-та е кралъ надъ крале-тѣ, всич-